

duhovščina izročila krasen brevir. Opoldne pa se je v župnišču zbralo okoli 35 gostov z mil. knezoškofom, ki so prvi nazdravili g. zlatomašniku, svojemu krstitelju, in jim izročili pohvalno pismo. Tudi več drugih gospodov se je oglasilo, vsak je hvalil kako čednost gosp. zlatomašnika. Vsi gostje, kakor gotovo tudi vsi zlatomašnikovi prijatelji in magdalenski župljani pa iz srca želijo, naj bi preč. g. zlatomašnik čakali še demantne sv. maše!

## Gospodarske stvari.

### Beseda o sadjereji in lovski postavi.

(Konec.)

Sedaj pa še preudarimo, kako strogo so zavarovani razni državni nasadi, vrtovi in druge javne naprave. Mala neznamenita škoda se kaznuje, kakor na kmetih največje hudodelstvo. Čemu ta razlika, nam ne gre drugače v glavo, kakor da se tukaj dela z dvojno mero. In ta dvojna mera pri zavarovanju se jako pozna pri napredku, zato pa lahko zavrtnemo očitane, da kmet ne zna delati, na gospodo, da ona ne zna prav vladati. Pravico vsem, in kmalu smo pobotani!

Da pa ne govorim o kakšnej neznatnej zadevi, kar bi utegnil kdo misliti, kažem lahko na ogromne škode, ki jih je minolo zimo in tudi prej divjačina (zajec) napravila na kmetovih nasadih, večinoma sadnem drevju. Samo v eni občini znaša površno cenjena škoda nad 800 gl. Povprašal sem, koliko znaša pa davek one občine, in reklo se mi je 2400 gl. Torej dosega škoda na drevju davek za dobro tretjino. Čudno in neumevno je, ko slišimo med ljudmi vedne tožbe o velikih davkih, da pa o takšnej prikladi skoraj vse molči! Sklenemo lahko hitro sodbo o tem, da je uzrok ta, ker ljudstvo malo premišlja o pravem napredku. Zaspano opazuje vsakšno gibanje pri umnih sosedih, niti mnogo ne uvaža naukov, ki jih čita v raznih časnikih in knjigah, zraven pa se je udalo nekaki apatiji za vse. Misli si, da njegov trud itak ničesar ne izda, ali pa sanja, da bo se to vse samo izvršilo. Samo tako si moremo razlagati okoliščino, da se je na mnogi poziv v časnikih o tej zadevi še kaj malo občin oglasilo.

Toda ne velja ne eno, niti drugo! Da bi ne izdale prošnje občin — namreč vseh ali vsaj veliko, lahko nasprotno pričamo, da smo tem potem že marsikaj pametnega dosegli, ko smo neovrgljivo dokazali, da se nam godi krivica. Vrhu tega se za to zadevo zanima tudi naša kmetijska družba, katera je menda sprožila, da se je izdal v tej reči poziv na občine, naj poročajo o storjeni škodi.

Drugi izgovor pa je še manj vreden, in kdor tako veruje je podoben onemu, ki misli da mu je sukinja bližja od srajce. Vsak stan in vsako ljudstvo skrbi najprej za svoje potrebe, potem še le za druge, ali to pa le toliko, kolikor se dotični sam pobriga. Na tak način lahko da izhajajo mnogokrat iz raznih zbornic postave, mnogim škodljive, ker nihče onega ne sliši, kdor na tihem joče, ali »v žepu figo kaže.«

Pa se mi utegne ugovarjati, da bodo občine imele zgubo na tem, ker ne bo dohodkov od lova. Opozarjam na prej omenjeno občino, da vrže lov ondi le borih 53 gl. na leto, torej komaj šestnajsti del od cenjene škode. Vrhu tega imajo še kmetje pravico terjati ta znesek nazaj, ako svoj lov imajoči veleposestniki rado-voljno primerno ne doplačajo v občinsko blagajnico. To so razmere zmedene, da se ne dajo urediti v glavi; nasledek pa je: za skledo leče prodana pravica posestnikov!

Ta skušnja je že mnoge izučila, da ne velja. Tako

so letos na Gornjem Avstrijskem že pre naredili lovsko postavo, ki utegne zadostovati kmečkim potrebam. Mnoge enake želje in prošnje se slišijo od vseh strani, da je lovsko postava skoraj povsod v zbornicah na dnevnem redu. In to po pravici, ker le po pametno urejeni lovski postavi moremo zahtevati od kmeta umnega gospodarstva. Seveda se bode moral na ta način na kmetovem posestvu umakniti lovec kmetu in delavcu, kar je sedaj na robe, ali drugače ne gre! Če imam prvič vse stroške na glavi, da posestvo izplačam; če moram drugi prenašati vse težave, da gospodarstvo vzdržujem; potem se mi pa že lahko čudno zdi, da tretjič nimam nobene pravice, da bi si na njem branil sovražnikov. Takšno mnenje naj bi izražale občine v svojih prošnjah na kmetijsko družbo in deželni zbor, pa trkale skupno in vstrajno, dokler se nam ne ustreže po pregovoru: Pomagajmo si sami, in Bog nam bo pomagal. Pohorski.

**Sejmovi.** Dne 21. decembra na Laškem, v Poličanah (za svinje) in Brežicah. Dne 23. dec. pri Sv. Juriju ob južni žel. Dne 27. dec. v Imenem (za svinje), na Bregu pri Ptujju (za svinje) in v Vitanju.

## Dopisi.

**Iz Slov. Bistrice.** (Volitve okrajnega zastopa). Hudo borbo smo imeli v Slovenski Bistrici. Vršila se je volitev za okrajni zastop. Ne sluteč posebno hude borbe, smo skoraj bi rekel brez skrbi čakali izida volitve. Ali dne 10. dec. smo se prepričali, da še imamo dosti nasprotnikov; kajti pri prvi volitvi smo komaj dva naših izvolili, in še le pri ožji volitvi zopet dva. Posebno sta se odlikovala v agitaciji od nasprotne stranke Stiger iz Slovenske Bistrice in Janez Hrastnik iz Spodnje Polskave. Vse so imeli ti ljudje dobro napeljeno, samo da popolnoma se jim ni posrečilo. Tako ima sedaj veliko posestvo izvoljene štiri nasproti štirim. Trga Makole in pa Studenice sta narodno volila. Še ni popolnoma potihnil volilni vihar, ko nam napoči sobota, dne 14. dec., ko nam je bilo zadnji in odločilni boj biti. Od ranega jutra do desete ure so dohajale trume volilcev od vseh strani. Zbrali smo se kakor navadno v gostilnici g. Petra Novaka, kamor pa niso samo naši, ampak tudi nekateri nasprotniki prišli. Tako na primer je prihrul tudi Baumann iz Pekla in se nekaj ustil, na kar ga pa g. Novak odločno zavrne, da je takoj pete odnesel. Tudi mestna občinska pisarna je bila zavetje nasprotnemu agitovanju, kjer so se tudi nekaterim listki delili. Ali vkljub najhujšemu naporu, so vendar bili naši kandidatje z ogromno večino izvoljeni tako, da skoraj ni vredno imenovati glasovanja nasprotnikov. — Volitve so končane, pa kakšen bode odbor, to bomo v kratkem videli. Bila je ta volitev zopet nova šola za nas, kako se imamo discipline držati, če hočemo tudi zanaprj gospodarji v okraju ostati. Obžalovati pa moramo vse tiste kmečke volilce, bodisi iz velikega posestva, bodisi iz kmečkih občin, kateri so šli na limanice našim najhujšim nasprotnikom, kakor so Stiger, Nasko, Baumann i. t. d. Vprašal bi je sedaj: Ali se ne sramujete vašega čina, da se daste zapeljati od ljudij, kateri vam v resnici niso bili nikoli naklonjeni? Jelite, da so vam delali vsakovrstne obljube in se vam na vse načine laskali, samo da so vas od vaših sobratov odvrnili? Pa tudi veste, zakaj so to storili? Čujte kratek odgovor! Zato so storili, ker hočejo sami gospodariti čez nas, kakor vas; kajti njim je le za gospostvo, pa ne za vas. Zapomnite si to in se ne dajte nikdar več preslepiti, ker poznali so vas samo